

de Volkskrant recensie *Moedig voorwaarts*

Diederik van Vleuten eert zijn overleden moeder in persoonlijke vertelling ★★★

Wederom verbindt Van Vleuten zijn familieverhaal aan de geschiedenis. Het is altijd prettig hem te horen vertellen, al is hij er nu minder goed in geslaagd het persoonlijke ook universeel boeiend te maken.

Diederik van Vleuten, '*Moedig voorwaarts*'. Beeld Bob Bronshoff

Zijn psychiater vindt Diederik van Vleuten een geval apart: hij weet elk gespreksonderwerp binnen een minuut naar de Tweede Wereldoorlog te leiden. Van Vleuten heeft de fascinatie voor geschiedenis overgenomen van zijn moeder. Zij was een oorlogskind en overleed in januari van dit jaar op 87-jarige leeftijd. Van Vleutens nieuwe voorstelling is een eerbetoon geworden aan zijn moeder, Tineke Goedemoed.

Aanvankelijk wilde hij een theatercollege over kunstenaar Leonardo Da Vinci maken, maar de lockdowns en zijn moeders dood dreven Van Vleuten in een andere richting. *Moedig voorwaarts* is zijn vierde

theatersolo, na de alom geprezen ‘stand-up-history’-programma’s over Nederlands-Indië, de Eerste Wereldoorlog en Winston Churchill.

Da Vinci komt af en toe nog wel voorbij, als Van Vleuten betoogt waarom hij *De aanbidding der wijzen* diens mooiste schilderij vindt. Maar hij vertelt vooral over de oorlogservaringen van zijn moeder in Zwolle, aan de hand van een boekje met herinneringen dat zijn moeder op latere leeftijd schreef.

Wederom verbindt van Vleuten dus zijn familie aan de geschiedenis. Hij is er ditmaal iets minder goed in geslaagd om het persoonlijke verhaal ook universeel boeiend te maken. Vorige voorstellingen waren naast amusant ook educatief: je stak er wat van op. Ditmaal hoor je minder nieuws, door de onderwerpkeuze van de Tweede Wereldoorlog.

Tegelijk maakt Van Vleuten met zijn verhalen en pianofragmenten van Maurice Ravel duidelijk dat hij op dit moment niets anders kon en wilde maken dan dit. En het is altijd prettig om hem te horen vertellen. Bijvoorbeeld als hij de actualiteit relativeert, door te illustreren hoe epidemieën van alle tijden zijn, of door onze recente avondklok af te zetten tegen de spertijd in de oorlog.